

ὑπὸ τὸν τύπ. **Αντηρας* Πελοπν. (Μάν.) **Αντηρους* Στερελλ.

άντηχῶ λόγ. κοιν. *άντηχῶ* ΑΧριστοπ. Ποιήμ. 83
ΙΤυπάλδ. ἐν **Ανθολ.* Η' Αποστολίδ. 471 ΚΠαρορ. Μεγάλ.
παιδ. 212.

Τὸ ἀρχ. *άντηχῶ*.

1) **Ανακλῶ* τὸν ἦχον λόγ. κοιν. : Ποιήμ.

*Βοσκοί, φλογέρες βραχνερές λαλοῦν 'ς τοῖς πεδιάδες
καὶ άντηχοῦν ὁλόγυρα οἱ λόφοι κ' οἱ κοιλάδες*

ΑΧριστοπ. ἐνθ' άν. 2) **Ηχῶ* λόγ. κοιν. : **Η στενὴ καμα-
ρούλλα . . . άντηχάει ἀπὸ τὸ βῆχα τοῦ ἄρρωστον* ΚΠαρορ.
ἐνθ' άν. || Ποιήμ.

Γύρου άντηχάει . . . | οὐράνια μελωδία

ΙΤυπάλδ. ἐνθ' άν.

Πβ. *άντιβογγῶ, άντιβοῖζω, άντιβροντῶ.*

άντι πρόθ. κοιν. *άντις* σύνηθ. καὶ Καππ. (Συνασσ.)
Πόντ. (Κερασ. Οἰν. Τραπ. Χαλδ.) *ἀδὶ* Καππ. *ἀδὶς* Α.Ρου-
μελ. (Σωζόπ.) Θράκ. (Μάδυτ. Σαρεκκλ.) Κεφαλλ. Κύνθ.
Λέσβ. Νάξ. (**Απύρανθ.*) Πελοπν. (Λακων. Πλάτσ. Τριφυλ.
κ. ἄ.) Σύμ. κ. ἄ. *ἀγίς* Λέσβ. (Πλομάρ.) *άντζις* Σῦρ. Καππ.
ἄις Θράκ. *ἄις* Ἰμβρ. *ἀδὶ* Καππ. (Φάρας.) *άντις* Ρόδ.
άντιτᾶ (**Αθηνᾶ* 24 (1912) 29) *άντιτα* ΑΛασκαράτ. Μυστήρ.
21, **Ηθη* 51, Ποιήμ. 52 καὶ 168 *άντίστα* Πόντ. (Κερασ.)

**Η ἀρχ. πρόθ. άντί.* **Ο* τύπ. *άντις* καὶ παρὰ Πορφυρ.
Βασίλ. τάξ. 318,5 (ἐκδ. Βόννης) καὶ παρὰ Προδρόμ. 3,225α
(ἐκδ. Hesselings - Pernot) *άντις* ψωμῖν τὸν δρόλυνκον,
άντις φαγεῖν τὸν σφάχτην». Καὶ ὁ τύπ. *άντις* παρὰ τῷ
αὐτῷ 3,225 *άντις* νερόν φαρμάκιν». **Η* προσθήκη τοῦ
ληκτικοῦ *ς* κατὰ τινα ἀναλογ., πιθανὸν κατὰ τὸ *χωρίς νᾶ*
ἔγινε τὸ πρῶτον *άντις νᾶ*, ἀκολουθῶς δὲ καὶ εἰς τὰς
λοιπὰς χρήσεις. **Ο* τύπ. *άντιτᾶ* ἐκ συμφύρ. πρὸς τὴν
πρόθ. *μετᾶ*. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν **Αθηνᾶ* 24 (1910) 29, πβ.
καὶ **Επιστ.* **Επετ.* Πανεπ. 8 (1912) 27 κέξ. Τὸ *άντιτα* καὶ
ἐν Πεντατεύχ. (ἐκδ. Hesselings) Γένεσ. 4, 25 *έβαλεν ἐμὲν*
ὁ Θεὸς σπορὰ ἄλλη *άντιτα* τὸν **Εβελι*. Διὰ τὴν τροπὴν
τοῦ *ν* εἰς *τς* πβ. *άντηρας - άντιζηρας* κττ. **Ο* ἀναβι-
βασμὸς τοῦ τόνου ἔνεκα τῆς προκλητικῆς φύσεως τῆς
προθέσεως.

Α) **Εν* συντάξει σημαίνει 1) **Αντικατάστασιν* ἢ
ἀνταλλαγὴν (α) *Μετὰ* γενικ. κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ.
Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.): **Αντὶ* τοῦ δεῖνα ἤρθ' ὁ δεινας κοιν.
Άντις *τ'* ἐκείνου ἐσκότωσαν τὸν φίλον αὐτ' Χαλδ. **Εκεῖνα*
νᾶ σπουδάζουνε *άντιτα* τῶν μυθιστορημάτων ΑΛασκαράτ.
Μυστήρ. 21 *Γιὰ νᾶ* βασιλεύη ἐκεῖνη *άντιτᾶ* του ΑΛασκαράτ.
**Ηθη* 51. || Φρ. *Λέγει ἄλλ' άντ' ἄλλων* (λόγους ἀνοήτους)
κοιν. **Εγινε ἄλλος άντ' ἄλλον* (ἐξωργισθῇ) Σῦρ. **Αντις* καὶ
τοῦ καλοῦ (άντὶ νᾶ εἴπης τι καλὸν ἀναφέρεις ὄνομα κακόν,
οἷον ἀσθενείας) Χίος. **Αντις* καὶ τοῦ καλοῦ νᾶ ζημιωθῆς
(άντὶ νᾶ ὠφελῆθῃς νᾶ ζημιωθῆς) Ἰων. (Κρήν.) || **Άσμ.*

**Αντις* τοῦ μάννα τὴν χολήν, ὅξος *άντις* τὸ μέλι

Κύπρ. (β) *Μετ'* αἰτιατ. κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Τραπ.
Χαλδ. κ. ἄ.): **Αντὶ* νερὸ πίνει κρασί. *Ρίξαμε 'ς* τὸ κρέας *άντὶ*
ρύζι μακαρόνια κοιν. **Αρκισαν νᾶ σφάζ' ν* κάθε χρόνο *άντις*
λάφι γελᾶδι Θράκ. **Αντις* νερόν ἔπα κρασὶν (ἔπα = ἔπια)
Κερασ. **Αντις* ἐσὲν ἐγὼ ν' ἀποθάνω Χαλδ. **Αντις* τὸν κύριον
νᾶ ἔης ἐμὲν (εἰς τὴν θέσιν τοῦ πατρός σου ἔχε ἐμὲ) αὐτόθ.
Άντίστ' ἐμὲν ἄς ἔχης ἀτο Κερασ. || Φρ. **Άλλ' άντ' ἄλλα*
(λόγοι ἀνόητοι ἢ ἀνακόλουθοι) κοιν. || **Άσμ.*

**Αμε* σὺ κὶ *άντις* ἐσὲν τὴν νύχτιαν *πάνιν* στείλε

Κερασ. || Ποιήμ.

**Ω, κάλλιο* νᾶ θέλ' ἔχω ἐδῶ *άντιτᾶ* σας

τόσα παχὰ κοιτόπουλλα *ψημένα*

ΑΛασκαράτ. Ποιήμ. 52. **Η* σύντ. αὕτη καὶ μεταγν. Πβ.

Διοσκορ. Περὶ ὕλης ἱατρικ. 3, 33 (ἐκδ. Kühn σ. 378)
«ὁσφραίνεται *άντὶ* τὰς ἐκλύσεις καὶ λιποθυμίας». (γ)
Μετ' ὀνομαστ. Καππ. : **Άσμ.*

**Ελα, ἄς κόψουμε κλειδιά, ἄς κόψουμ' ἀναχτήρια
ἄς θέκουμε άντις ψυχὴ, ἄς στάθῃ τὸ γεφύρι,*

(δ) Χάριν σαφεστεράς δηλώσεως τῆς ἀντικαταστάσεως
γίνεται χρῆσις τοῦ *άντις* γιὰ πολλαχ. : **Αντις* γιὰ τὴ θυγατέρα
μου πῆα ἐγὼ (κατὰ σύμφυρ. τῶν φρ. *άντις* τὴ θυγατέρα μου
καὶ γιὰ τὴ θυγατέρα μου). **Αντις* γιὰ τὸν ἀδερφό μου ἐπῆα
ἐγὼ. **Αντις* γιὰ κρέας τρώγει τυρί. **Αντις* γιὰ σένα ἔδειρ' ἐμένα.
**Αντις* γιὰ τὸν δεῖνα ἤρθ' ὁ δεινα. **Ηρθε* *άντις* γιὰ μένα
πολλαχ. **Αντὶ* γιὰ σκύλλους κάθισι ἰδῶ κὶ φ' ἄς τὴν πόρτα
(άντὶ κυνὸς εἶσαι φύλαξ) Σκόπ. || Παροιμ. φρ. **Αντὶ* γιὰ
λαγὸ ἔβγαλε ἀρκουδα (ἐπὶ τῶν ἐμπιπτόντων εἰς συμφορὰς,
ἐνῶ προσεδόκων ἀγαθόν τι) ΝΠολίτ. Παροιμ. 2, 322 **Αντις*
γιὰ μαμμὴ ἔκατσε λεχῶνα (ἐπὶ τῶν ἐπειγόντως ἀποστελλο-
μένων που καὶ βραδύτατα ἐπανερχομένων) Μῆλ. κ. ἄ.
|| Αἰνιγμ.

*Προυβατῖνα ἄσπρη κὶ ξανθομάλλα
φαρμάκι δίνει άντις γιὰ γάλα*

(τὸ σιγάρο) Αἰν. || **Άσμ.*

Σκύφτω φιλῶ τὴν κλειδωνιὰ *ἀδὶς* ὀγιά τὴν κόρη

Κρήτ.

**Ο* Χάρως *κάνει* τὴ χαρά, *παντρεύει* τὸν νύμφό του,
σφάζει παιδιὰ *άντις* γι' ἀρνιά, *νυφάδες* γιὰ κριάρια

ΝΠολίτ. Μελέτ. 291. — Ποιήμ.

Καὶ τὸ ἀθῶον χόρτο *πίνει* | *αἷμα* *άντις* γιὰ τὴ δροσιὰ
ΔΣολωμ. 15. (ε) **Επὶ* τῆς ἐννοίας τῆς ὁμοιότητος *άντὶ*
τοῦ ὧς, καθὼς Καππ. (Συνασσ. Φάρας. κ. ἄ.) Κρήτ. : **Ητον*
ὁ φέγγος, εὐγασκεν *άντὶ* τὸν ἥλον Φάρας. **Αντις* ἐμένα (ὅπως
ἐγὼ) Συνασσ. || **Άσμ.*

Νᾶ πάης *νᾶ* τοῇ κουρκουνᾶς *άντις* δικολογία σου
(νᾶ τῆς κυτῆς τὴν πόρτα ὡς συγγενοῦς σου) Κρήτ. (ς)
**Εκ* τῆς ἀρχαίας συντάξεως τῆς προθ. *μετὰ* τελικοῦ ἀπα-
ρεμφάτου ἀνάρθρου προέκυψεν ἡ σύνταξις αὐτῆς *μετὰ*
τελικῆς προτάσεως διὰ τοῦ *νᾶ* ἐκφερομένης κοιν. καὶ
Πόντ. (Κερασ. Οἰν. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.): **Αντὶ* νᾶ χαίρεται
κλαίει. **Αντὶ* νᾶ ῥθῃ ὁ ἴδιος ἔστειλε τὸν ὑπηρέτη του. **Αντὶ*
νᾶ τὸν φέρῃ τὸν ἐπῆρε. **Αντὶ* ἐγὼ νᾶ μιλήσω μίλησε ἐκεῖνος.
**Αντὶ* νᾶ ῥθῃ ἔφυγε. **Αντὶ* νᾶ δουλεύῃ κάθεται ὅλη μέρα
κοιν. **Αντὶ* ν' ἀρμέουνε γάλα ἀρμέανε νερὸ Σέριφ. **Αντις*
ποῦ μοῦ 'πε νᾶ ῥθω ἔφυγα πρὸ μακροῦ Μῆλ. **Ατζὶ* νᾶ φάω
σταφύλια τρώω ποπὸν Σῦρ. **Ατζις* νᾶ φέρῃ κρασί ἤφερε
νερὸ αὐτόθ. **Αντις* ἐγὼ νᾶ λέγω λές ἐσὺ Χαλδ. **Αντὶ* νᾶ τρα-
γωδῇ κλαίει Οἰν. **Αντις* νᾶ πάῃ ἔρθεν Τραπ. **Αντις* νᾶ
κουρφίζ' με κάθεται καὶ κατηγορεῖ με (κουρφίζ' = ἐπαινεῖ)
Κερασ. || Παροιμ. **Αντὶ* νᾶ βογγᾷ τὸ γαϊδούρι βογγάει τὸ
σαμάρι (ἐπὶ τοῦ ἀλόγως δυσφοροῦντος ἐπὶ τῇ καταστάσει
αὐτοῦ καὶ ἐκτραγωδοῦντος ταύτην πρὸς ἄλλους ἀληθῶς
δυσπραγοῦντας, ἀλλ' ὑπομένοντας καρτερικῶς) Πελοπν.

(ζ) Κατὰ παράλειψιν τοῦ ρήματος ἐξυπακουομένου ἐκ
τῶν συμφραζομένων κοιν. : **Εζύμωνα* *ψωμί*, *άντις* μὲ τὸ
νερό, μὲ τὸ κρασί (δηλονότι *άντις* νᾶ ζυμῶνῃ μὲ τὸ νερό).
**Εμπαινε* 'ς τὸ σπῖτι ἀπὸ τὸ παράθυρο *άντις* ἀπὸ τὴν πόρτα.
**Αντις* κατὰ μπρὸς πάει κατὰ πίσω κοιν. **Αντις* ἐγὼ ἐπῆεν
ἐκεῖνος Σύμ. (η) Πρὸς ἐπίτασιν τῆς τελικῆς ἐννοίας
άντὶ τοῦ συνδέσμου νᾶ λέγεται γιὰ νᾶ σύνηθ. : **Αντις* γιὰ
νᾶ φάγῃ κρέας τρώγει τυρί. **Αντις* γιὰ νᾶ πλερωθῶ ἐπλέρωσα.
**Αντις* γιὰ νᾶ ῥθω γὰ ἤρθες ἐσὺ σύνηθ. Οὕλη μέρα *δοῦ*
γαθουδ' γεύον κ' ἱκεῖός *ἄτζ* γιὰ νᾶ γίθ' καλύτιρους χειρου-
τιρεῦ' Ἰμβρ. **Ατζ* γιὰ νᾶ ῥε' τοῦ πουργὸ ἤρετι τοῦ βράδ'
αὐτόθ. 2) **Ως* ἐπίρρ., ἀντιθέτως (ἐκ τῆς ἐννοίας τῆς
ἀντικαταστάσεως κατὰ τινα ἐτυμολογικὴν σπουδὴν) Κέρκ.

